

Пре неки дан објављен је чланак Радоша Бајића о селима без деце. Како се од Београда, каже Бајић, крене ка унутрашњости, поред пута се види све мање деце. А кад се већ приближите граници са Косовом, деца сасвим нестају. Но пређе ли се граница, искрсавају „буљуци деце различитог узраста”, „као мешовити хор који се разуђено враћа са пробе”.

Само дан пре тога, Жељко Васиљевић, државни секретар у Министарству рада и социјалне политике, изнео је виђење решења демографског питања. „Имамо 250.000 мушкараца који живе по селима и не могу да нађу жене за удају”, запажа Васиљевић. Међутим, „постоји много земаља у свету које имају вишак жена. (...) Решење је да доводимо жене са Далеког истока: Лаос, Бурма, Камбоџа, Вијетнам. (...) Те жене имају култ рађања и код њих није никакав проблем да роде троје, четворо, петоро деце. Оне долазе из средина које су руралне, а то би нам решило и недостатак радне снаге у пољопривреди (...). Њима би овде био економски рај”. Што се тиче испражњених подручја, Васиљевић је изнео идеју како да се попуне: „Мислим да би из тих земаља требало да доводимо целе породице које су бројније, које имају млађу децу. Да од њих направимо верне грађане ове земље који ће дати пуни економски допринос тиме што ће гајити стоку на тим напуштеним подручјима”.

Од ове изјаве одмах се оградио Васиљевићев шеф, Расим Љајић. Он је рекао да није у питању пројекат министарства, већ појединачно мишљење. Пошто је Васиљевић дошао са кадровске листе СПС-а, министар је најавио да ће о свему разговарати са својим коалиционим партнерима. Више невладиних организација, као и омбудсман за Војводину, затражили су Васиљевићеву оставку.

Два питања овде завређују пажњу. Прво је положај самог Васиљевића. Неки медији су тврдили да Васиљевић и није државни секретар, већ да је само предложен за ту дужност. И заиста, на званичној „мрежној страници” Министарства рада и социјалне политике, међу државним секретарима нема Васиљевића. Са друге стране, неки медији су објавили да постоји решење бр. 24-119-3102/2008, донесено на 10. седници владе (21. августа 2008), о постављењу Васиљевића за државног секретара. Зато би требало видети какав је његов статус. Је ли он државни секретар, али тајни, па га зато нема на сајту министарства? Или је он већ смењен, само што о томе јавност није обавештена?

Друго је садржинско питање и тиче се Васиљевићеве идеје. Она је изазвала занимљиву расправу на интернет-форумима. Српски младићи су, углавном, подржали замисао Васиљевића. Они су тврдили да су српске девојке размажене, да нису навикле да раде и да не гледају обичне, скромне младиће, већ само оне са џиповима и платним картицама. Долазак скромних Азијаткиња које поштују мушкарца и воле породицу, веле они, може коначно да напуни села, али и српска градове децом. А конкуренција ће помоћи и српским девојкама да се „спусте на земљу”.

Са друге стране, девојке су, готово истим аргументима, оптуживале младиће да су кривци за ретке бракове и мањак деце. Наше младиће су, жале се девојке, размазиле њихове мајке, пуштајући их да уживају у продуженом инфантилизму. Пре четрдесете размажени српски младићи не гледају обичне, скромне девојке, већ само силиконске

Азијаткиње за наше момке

Пише: Слободан Антонић
четвртак, 04 септембар 2008 22:02

лутке за забаву и показивање. А онда се изненада, око четрдесете, сете деце. Онда хоће само жене које су машине за кување и рађање. Идеја са увозом и није лоша. Али, ако би се, уз Азијаткиње, могли увести и Кубанци. Скромни су, радни, не беже од одговорности, воле породицу и изузетно цене Европљанке. Тако би се, уз здраву конкуренцију Кубанаца, и наши младићи „дозвали памети”.

И у овом, као и многим другом спору, изгледа као да су обе стране у праву. Штошта није у реду са системом вредности којем подучавамо нашу децу. Наша елита је за идеал узела културу хедонизма, материјализма и конзумеризма. Социјалним опонашањем тај идеал је проширен до подножја друштва. Сви говоримо само о правима, не и о дужностима, само о забави, не и о раду, само о новцу, не и о пожртвованости. Друштво са таквим системом вредности мора почети да нестаје. Или да заврши са идејом о увозу Азијаткиња и Кубанаца.

Наравно да се ништа не решава тихом сменом Васиљевића. Још мање се решава чекањем на улазак у ЕУтопију, ту својеврсну „земљу дембелију” материјализма и конзумеризма. Решење је, наравно, у другачијем систему вредности. И у новој елити, која ће о тим вредностима сведочити. Неки мушкарци и неке жене који су то разумели и који би и сами могли припадати елити, већ су ту, око нас. Наше је само да их угледамо. И да своју децу научимо да их препознају.

[објављено: 04/09/2008]